

De oefeningen betreffen o.a. invullen, betekenisverschil uitleggen, begrippen ordenen, parafaseren, zegswijzen verklaren... en zelfs vertaal oefeningen. Dit alles is grotendeels gebaseerd op dagelijkse, praktische taalsituaties (zinnen als “Opgeschrikt door de vuurspuwende draak, gaf de ridder zijn paard de sporen” blijven gelukkig uitzonderingen). Er is een volledige verbeter sleutel, die zowat eenderde van het boek inneemt. Met wat typografische handigheid had men hier echter enkele tientallen bladzijden kunnen besparen zonder toegevingen te doen aan de gebruiksvriendelijkheid. En misschien missen sommige gebruikers toch ook nog een lijstje met de belangrijkste behandelde woorden op het einde van elke oefeningfiche.

De *Lexique thématique français. Exercices cognitifs* onderstreept het belang van de context en de taalregisters en neemt daarmee een betekenisvolle voorsprong op de klassieke thematische woordenschatlijsten. Bovendien krijgt de student het grote voordeel van de inoefening, de manier bij uitstek van woordenschatverwerving. Het boek is bedoeld voor begeleide zelfstudie, waarbij een lesgever bijkomende informatie geeft en het leerproces stuurt. Toch vind ik het in de handen van een ondernemende en leergierige student ook erg bruikbaar voor individuele zelfstudie.

Luc Dejans

Marc van der Linden, Kees van Esch, Ana Escofet, *Así es 1. Spaans voor volwassenen*. 196 p. en *Así es 1. Spaans voor volwassenen – Oefenboek*. 219 p., Groningen/Houten, Wolters-Noordhoff, 2001.

Ana Escofet, één van de auteurs van *Así es 1*, stelt haar werk voor als “een methode met meer spreekvaardigheid, meer contact en interactie tussen cursisten en meer cultuur”. De methode bestaat uit een bronnenboek (€ 23,60), een oefenboek (€ 23,60), de sleutel (€ 10,70), luistermateriaal (cd's of geluidscassettes, € 18,60) en een docentehandleiding (€ 11,65). Alleen de eerste twee werden ter beschikking gesteld.

Het bronnenboek bestaat uit 25 lessen, die elk uit twee delen bestaan. Elk deel begint meestal met één of meerdere dialogjes, soms met een uitgangstekst. Onder de tekst is er een verwijzing naar de woordenlijst en naar de bijbehorende oefeningen van het oefenboek. Bij de andere onderdelen – “¿Cómo se dice?” met uitdrukkingen uit het alledaags taalgebruik, een korte behandeling van een grammaticaal probleem, extra woordenschat en een kort cultuurstukje “Cultura” – staan eveneens verwijzingen naar de bijbehorende oefeningen. Na elke vier lessen komt er een herhalingsles, waarin door middel van een nieuwe uitgangstekst het materiaal van de vorige vier lessen wordt herhaald. Er is ook een voorzien in een compleet grammaticaal overzicht en alfabetische woordenlijsten Spaans-Nederlands en Nederlands-Spaans.

De oefeningen van het oefenboek zijn erg gevarieerd en in elke les op dezelfde manier opgebouwd: eerst oefeningen om de dialo(o)g(en) of uitgangstekst te kunnen begrijpen. Daarna komen er oefeningen om de nieuwe woorden en de regels van de grammatica te gebruiken. Vervolgens zijn er geleide oefeningen om in het Spaans te spreken en te schrijven en ten slotte wordt het geleerde materiaal in de praktijk gebracht. Dezelfde opbouw vindt men terug bij de herhalingslessen. Bij de oefeningen komen de vier vaardigheden aan bod.

Er is veel authentiek beeldmateriaal uit Spanje en Latijns-Amerika zoals foto's, advertenties, folders, opschriften en grafieken. Vooral bij de stukken van "Cultura" worden verschillende, authentieke en concrete aspecten van de Spaanssprekende landen voorgesteld. De student krijgt op een zeer duidelijke en didactische manier informatie over de maatschappij, de geschiedenis, de aardrijkskunde enz. van deze landen.

Het Spaans van de dialogen is het alledaagse Spaans dat overal gesproken wordt in Spanje en in sommige landen van Latijns-Amerika. De dialogen zijn niet opgebouwd rond vaste personages en er is geen vaste verhaallijn doorheen de verschillende hoofdstukken. Het voordeel van deze aanpak is dat men de cursist kan laten kennis maken met verschillende soorten mensen (jong, oud), verschillende taalregisters (formeel, informeel) en – voor zover wij kunnen oordelen zonder het geluidsmateriaal gehoord te hebben – verschillende accenten (uit de stad, van het platteland, uit Spanje en uit Zuid-Amerika).

Met betrekking tot de didactiek valt het zeer op hoe de auteurs de grammaticale regels aanpakken. Aan de hand van enkele voorbeelden moet de student zelf de gebruiksregels afleiden, zodat ze beter onthouden worden. Dit is in feite een zeer effectieve aanpak maar in sommige gevallen zou de aanwezigheid van meer voorbeelden het werk van de student vereenvoudigen.

De doelstellingen worden bij het begin van elke les vermeld zodat de student duidelijk weet wat hij op het einde zal beheersen. De lessenopbouw en de evolutie van de in het boek behandelde thema's en woordenschat stellen de student in de gelegenheid de taalmiddelen in allerlei situaties te gebruiken.

Así es 1 is een methode Spaans voor beginners, die – indien men uitgaat van de ideale situatie – na de 25 lessen een zeer grote kennis van woordenschat, grammatica en communicatieve functies verworven zullen hebben. Het boek bevat immers niet alleen de typische basis die elke gemiddelde methode voor beginners aanbiedt, maar ook alle werkwoordstijden (in indicatief), de gebiedende wijs, alle voornaamwoorden én zeer specifieke woordenschat (*la alpargata, el amortiguador, marcharse de parranda, labrar, el moño*) en functies zoals hulp vragen bij autopech, een beklag doen over iets of iemand, een appartement huren enz. De vraag is echter of dit allemaal niet te veel van het goede is om in één boek voor beginners te behandelen.

Op het eerste gezicht lijkt het ons vreemd dat er zoveel Nederlands gebruikt wordt in een methode die door de auteurs omschreven wordt als "communicatief". Dat de nieuwe woordenschat in woordenlijsten verschijnt met de vertaling uit het Spaans, of dat de vragen om de grammaticaregels te herleiden in het Nederlands gesteld zijn, valt wellicht te verklaren door het feit dat deze methode ook bedoeld is voor zelfstudie. Ook kunnen wij begrip opbrengen voor het feit dat de instructies van bepaalde oefeningen in het Nederlands in plaats van in de doeltaal gesteld zijn. "Zeg hoeveel keren per maand je tennis speelt" bijvoorbeeld verplicht de cursist om de nodige woordenschat en structuren te reactiveren. Maar dat een leesoefening vraagt om enkele in het Nederlands geformuleerde vragen ook in het Nederlands te beantwoorden, of dat de doelstellingen van de les niet in de doeltaal gesteld zijn, gaat o.i. wel heel ver, zeker bij klassikaal gebruik van de methode waar de leerkracht zo nodig toelichting kan geven.

Samenvattend kan men stellen dat de auteurs er met deze methode zeer wel in slagen hun doelstelling te halen: er wordt veel aandacht besteed aan de communicatie, er is veel interactie tussen de studenten en de cultuur speelt een belangrijke rol. Dat zij bij

het instrueren van de student niet meer gebruik maken van het Spaans lijkt ons evenwel een gemiste kans. Niettemin schenkt *Así es 1* de cursist genoeg autonomie, kennis en vaardigheid om van hem een competente taalgebruiker te maken.

Pilar Molina Gómez